

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

13. března 2014(*)

„Šestá směrnice o DPH – Osvobození od daně – Článek 13 B písm. d) body 3 a 6 – Zvláštní investiční fondy – Zaměstnanecké penzijní systémy – Spravování – Osvobození od daně pro operace týkající se vkladů a běžných úroků, plateb a převodů“

Ve věci C-464/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Østre Landsret (Dánsko) ze dne 8. října 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 17. října 2012, v řízení

ATP PensionService A/S

proti

Skatteministeriet,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, A. Rosas (zpravodaj), D. Šváby a C. Vajda, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. října 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za ATP PensionService A/S H. S. Hansenem a T. Kristjánssonem, advokater,
- za dánskou vládu V. Pasternak Jørgensen, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s K. Lundgaard Hansenem, advokát,
- za vládu Spojeného království R. Hillem, barrister,
- za Evropskou komisi L. Lozano Palacios, M. Clausen a C. Barslev, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 12. prosince 2013,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 13 části B písm. d) bodů 3 a 6 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“).

2 Projednávaná žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi ATP PensionService A/S (dále jen „ATP“) a Skatteministeriet (ministerstvo financí) ve věci nepřiznání osvobození od daní z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) pro některé služby poskytované společnostmi ATP zaměstnaneckým penzijním fondem.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 13 část B písm. d) šesté směrnice zní:

„Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, osvobodí členské státy od daní následující plnění, a to za podmínek, které samy stanoví k zajištění správného a jednoznačného uplatnění těchto osvobození a k zamezení jakýchkoli daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu:

[...]

d) tyto operace:

[...]

3. operace včetně sjednání týkající se vkladových a běžných účtů, plateb, převodů, dluhů, šeků a dalších převoditelných cenných papírů, s výjimkou vymáhání dluhů,

[...]

6. spravování zvláštních investičních fondů, jak je vymezují členské státy“.

4 Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 85/611/ES ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 375, s. 3; Zvl. vyd. 06/01, s. 139), ve znění směrnic Evropského parlamentu a Rady 2001/107/ES a 2001/108/ES ze dne 21. ledna 2002 (Úř. věst. L 41, s. 20 a s. 35; Zvl. vyd. 06/04, s. 287 a s. 302, dále jen „směrnice 85/611“) definuje tyto subjekty takto:

„Pro účely této směrnice a s výhradou článku 2 se za ‚SKIPCP‘ považují subjekty:

– jejichž výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů nebo do jiných likvidních finančních aktiv podle čl. 19 odst. 1 a které provozují svou činnost na základě zásady rozložení rizika a

– jejichž podílové jednotky jsou na žádost podílníků přímo nebo nepřímo odkoupeny nebo vyplaceny z aktiv těchto subjektů. Za rovnocenné odkupu nebo vyplacení se považuje jednání ze strany SKIPCP k zajištění toho, aby se hodnota jejich podílových jednotek na burze významně nelišila od skutečné hodnoty jejich aktiv.“

5 Podle § 5 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 85/611 „správa podílových fondů a investičních společností zahrnuje pro účely této směrnice funkce uvedené v příloze II, které však nejsou vyjmenovány vyčerpávajícím způsobem“.

6 Uvedená příloha II mezi „[f]unkce[m]i, které jsou součástí činnosti kolektivní správy portfolia“ uvádí následující body:

- „– správa investic,
- administrativní činnosti:
 - a) právní služby a účetní služby v rámci správy fondu;
 - b) dotazy zákazníků;
 - c) oceňování a stanovování cen (včetně daňových přiznání);
 - d) sledování dodržování právních předpisů;
 - e) vedení registru podílníků;
 - f) rozdělování zisku;
 - g) emitování a vyplácení podílových jednotek;
 - h) smluvní vyrovnání (včetně odeslání osvědčení);
 - i) vedení záznamů;
- obchodování.“

7 Článek 5g odst. 1 směrnice 85/611 zavedl možnost, aby členské státy „povolily“ správcovským společnostem, aby s cílem zvýšit efektivnost své činnosti pověřily výkonem jedné nebo několika ze svých funkcí třetí osobu“, za předpokladu, že toto pověření splňuje podmínky stanovené v § 5g odst. 1 písm. a) až g).

Dánské právo

Dánský penzijní systém

8 Předkládající soud popisuje dánský penzijní systém následovně.

9 Uvádí, že se tento systém dělí na tři pilíře: první tvoří zákonné penze (konkrétně „folkepension“, státní starobní důchod), druhý tvoří doplňkové zaměstnanecké penzijní systémy a třetím pilířem je doplňkové individuální penzijní spoření. Zatímco první pilíř je financován z daní, druhý a třetí pilíř (doplňkové penzijní spoření) jsou financovány oprávněnými příjemci vypláceného důchodu, tedy účastníky penzijního spoření.

10 Doplňkové penzijní systémy (druhý a třetí pilíř) jsou obecně financovány odstupňovanými finančními příspěvky do penzijního systému spravovaného penzijní institucí (zejména penzijními fondy) nebo finanční institucí. V případě zaměstnaneckých penzijních systémů (druhý pilíř) zaměstnavatelé obvykle platí penzijní příspěvky jménem zaměstnavatel penzijnímu fondu, ale může se jednat též o finanční instituci.

11 Doplnkové penzijní spoření (druhý a třetí pilíř) je v zásadě systémem se stanovenými příspěvky, což znamená, že se výše penzijního příspěvku sjednává, zatímco výše vyplácené penze závisí na výši částek odvedených subjektu penzijního spoření a na výnosu vyplývajícím z jejich investování (po odečtení nákladů spojených se spořením).

12 Plnění z doplnkového penzijního spoření může mít následující formy:

- doživotní renta, která je vyplácena až do smrti účastníka;
- renta vyplácená ve splátkách počinaje datem odchodu do důchodu;
- jednorázové vyrovnání vyplácené k datu odchodu do důchodu.

13 V případě penzí ve formě doživotní renty může být účastníkovi pravidelně vyplácena penze od data jeho odchodu do důchodu až do jeho smrti. Výše této penze se vypočte v závislosti na střední délce života účastník – příjemce penze a na výši úspor dosažených k datu odchodu do důchodu. Účastník může čerpat výnos z úspor ve formě renty vyplácené ve splátkách nebo ve formě jednorázového vyrovnání nebo jako doplnkový příspěvek ke stávající doživotní rentě.

14 Penzijní příspěvky odváděné do doplnkového penzijního spoření jsou podle dánské právní úpravy daně z příjmu do určité výše odpočitatelné od daně. Nárok na odpočet nezávisí na tom, zda se jedná o finanční příspěvek do zaměstnaneckého penzijního spoření spravovaného penzijním fondem nebo do penzijního spoření zřízeného u finanční instituce.

15 Rozhodnutí týkající se výše příspěvků odváděných do penzijního systému a rozložení odvedených příspěvků mezi doživotní rentu nebo penzi vyplácenou ve formě renty ve splátkách nebo jednorázové vyrovnání činí účastník.

16 V případě doplnkových zaměstnaneckých penzijních systémů (druhý pilíř) však podmínky penzí pro zaměstnance obvykle sjednávají sociální partneři (organizace zaměstnavatelů a odborové organizace), kteří zastupují zaměstnavatele a zaměstnance, v rámci pravidelných kolektivních vyjednávání.

17 Za zaměstnance, na které se vztahují takové kolektivní smlouvy, je částka sjednaných příspěvků v zásadě odváděna do penzijního fondu (zaměstnanecký penzijní fond). Kromě těchto povinných příspěvků se tyto zaměstnanci mohou rozhodnout, že budou do zaměstnaneckého penzijního systému odvádět doplnkové příspěvky, nebo že si sjednají individuální penzijní spoření u finanční instituce (třetí pilíř).

18 Systémy doplnkového penzijního spoření (třetí pilíř) mimoto zahrnují finanční příspěvky odváděné osobami, které nejsou účastníky systému důchodového pojištění z důvodu podmínek jejich zaměstnání. Jedná se zejména o svobodná povolání, zaměstnavatele a manažery. Tyto osoby se nicméně mohou rozhodnout, že budou odvádět finanční příspěvky do zaměstnaneckého penzijního systému (druhý pilíř), pokud je takový systém pro zaměstnance podniku zřízen.

Dánská právní úprava v oblasti DPH

19 Článek 13 odst. 1 bod 11 písm. c) a f) zákona o DPH (momsloven) stanoví:

„Od DPH jsou osvobozeny tyto výrobky a služby:

[...]

11) Tyto finanční činnosti:

[...]

c) operace týkající se vkladových a běžných účtů, plateb, převodů, pohledávek, šeků a dalších převoditelných cenných papírů, včetně jejich sjednávání, s výjimkou vymáhání pohledávek;

[...]

f) spravování zvláštních investičních fondů.“

20 Právní pokyn (Den Juridiske Vejledning) 2012-2, D.A.5.11.6, který je oficiálním pokynem orgánu k výkladu zákona o DPH stanoví, že osvobození operací týkajících se vkladových nebo běžných účtů od daně se vztahuje zejména na zakládání vnitrostátních účtů, sjednávání penzijních spoření a jiných spořicích plánů, jakož i na vklady na účty a výběry z účtů.

Pokud jde o operace týkající se plateb a převodů, z pokynu vyplývá, že:

21 „[o]perace týkající se plateb a převodů spoívají v hotovostním převodu prostředků elektronickou cestou, například prostřednictvím výpočetního centra nebo prostřednictvím SWIFT (Světová společnost pro mezibankovní finanční telekomunikace), nebo na základě dokumentů vyhotovených za určitých podmínek. Platby, převody a platební operace mohou být provedeny subdodavateli, například PBS.“

22 Právní pokyn D.A.5.11.9.3 stanoví, že spravování zvláštních investičních fondů zahrnuje zejména:

- běžnou správu portfolia a zejména účtnictví;
- poradenství a rozhodování o investování prostředků a uskutečňování nákupů a prodejů cenných papírů pro fond;
- ocenění podle aktuální hodnoty podílů;
- emisi a vyplácení investičních certifikátů, a
- ostatní administrativní služby, zejména informační technologie, prospekty cenných papírů, marketing, správu, jakož i vývoj a analytické činnosti.

23 Z výše uvedených pokynů mimoto vyplývá, že se osvobození od DPH uplatní na spravování zvláštních investičních fondů bez ohledu na skutečnost, zda je spravování uskutečňováno samotným fondem, správcovskou společností nebo jiným subjektem, který tím byl pověřen v souladu s právem.

24 V bodě 2 předkládacího rozhodnutí Østre Landsret (regionální soud pro východní oblast) uvádí, že pokyn D.A.5.11.9.2 popisuje zvláštní investiční fondy takto:

„Skatterådet [Státní rada pro daňové záležitosti] ve své závazné odpovědi reagovala na rozsudek Soudního dvora EU [ze dne 28. června 2007, JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust a The Association of Investment Trust Companies (C-363/05, Sb. rozh. s. I-5517, dále jen „rozsudek JP Morgan Fleming“)]. Ve své odpovědi Skatterådet definuje zvláštní investiční fondy, které jsou podle dánské judikatury považovány za osvobozené od DPH. Viz informativní pokyn SKM2008.353.SR k výkladu v daňové oblasti.

Následující zvláštní investiční fondy jsou osvobozeny od DPH na základě čl. 13 odst. 1 bodu 11 písm. f) zákona o [DPH]:

1. Zvláštní investiční fondy a ostatní [SKIPCP], na které se vztahuje směrnice [85/611].
2. Zvláštní investiční fondy spravující účty, viz článek 2 zákona o zdanění upisovatelů podílů v investičních fondech spravujících účty, bez ohledu na skutečnost, zda se na tyto fondy vztahuje směrnice [85/611].
3. Podílové investiční subjekty, na které se vztahuje čl. 16C odst. 1 zákona o vyměňovacím základu daní [Ligningsloven], bez ohledu na skutečnost, zda podléhají směrnici [85/611].
4. Investiční společnosti nebo fondy, na které se vztahuje čl. 19 odst. 2, 3 a 4 zákona o zdaňování akcií [Aktieavancebeskatningsloven], bez ohledu na to, zda podléhají směrnici [85/611].
5. Kapitálové investiční fondy vydávající certifikáty, na které se vztahuje čl. 1 odst. 1 písm. 5a) zákona o sociální službě [Lov om social service], bez ohledu na to, zda se na ně vztahuje směrnice [85/611].
6. Světské investiční společnosti, viz [rozsudek JP Morgan Fleming], bez ohledu na to, zda se na ně vztahují body 2 až 5.
7. Jiné subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů, které mohou být na základě konkrétního posouzení považovány za subjekty nabízející služby srovnatelné se službami poskytovanými zvláštními investičními fondy, na které se vztahují body 1 až 6, a konkurující činnostem službám, a to zejména členům a akcionářům, s ohledem na rozložení rizik spojených s investováním do převoditelných cenných papírů.“

Skutkové okolnosti sporu v původním řízení a předběžné otázky

25 Østre Landsret popisuje skutkové okolnosti sporu v původním řízení následovně.

26 Hlavním zákazníkem společnosti ATP je zaměstnavatelský penzijní fond PensionDanmark. PensionDanmark spravuje zaměstnavatelské penzijní systémy založené na základě kolektivních smluv a podnikových dohod jménem 12 odborových organizací a 37 organizací zaměstnavatelů, které sdružují 602 000 členů zaměstnaných ve 22 000 soukromých a veřejných podnicích.

27 Proces, do kterého patří služby společnosti ATP, je následující. Společnost ATP založí účet pro každého účastníka u klientského penzijního fondu v penzijním systému, který spravuje, a to na základě informací obdržených od zaměstnavatele. Zaměstnavatel oznámí společnosti ATP splatné příspěvky na penzi pro všechny své zaměstnance a na účet penzijního fondu u finanční instituce převede jedinou částku představující souhrn všech příspěvků. Částka splatná zaměstnavatelem ve prospěch každého zaměstnance v souladu s kolektivní smlouvou nebo podnikovou dohodou je poté společností ATP poukázána na účet zaměstnance v penzijních systémech, které spravuje.

28 Účastník má ke svému penzijnímu účtu kdykoliv přístup prostřednictvím internetové stránky penzijního fondu. Společnost ATP aktualizuje účty podle částek, které mají být připsány a vyplaceny tak, aby zůstatek na účtu odpovídal výši penzijních úspor (kromě dosaženého, ale dosud nepřipsaného výnosu).

29 Společnost ATP kromě toho iniciuje výběry částek z účtů účastníků u penzijních fondů tím, že dá finanční instituci pokyn, aby tyto částky vyplatila účastníkům.

30 Samotné penzijní fondy investují částky odvedené do penzijních systémů.

31 Společnost ATP plní jménem penzijních fondů následující úkoly:

- administrativní úkoly: zejména poskytování informací a specifického poradenství zaměstnavatelům a zaměstnancům (účastníkům) týkající se režimů nabízených penzijními fondy;
- údržba a rozvoj systému týkající se rozvoje a údržby platformy, jejímž prostřednictvím společnost ATP poskytuje své služby penzijním fondům;
- poskytování služeb vztahujících se k finančním příspěvkům odváděným penzijním fondům a k výplatám penzí účastníkům.

32 Až do 30. června 2002 společnost ATP odváděla DPH z úplat přijatých penzijními fondy za tyto služby. Na základě rozsudku ze dne 5. června 1997, SDC (C-2/95, Recueil, s. I-3017), dospěla společnost ATP nicméně k názoru, že její služby týkající se finančních příspěvků odváděných do penzijních fondů a vyplacení penzí uskutečňované těmito fondy byly operacemi, které se týkají plateb nebo převodů osvobozených od DPH v souladu s čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice.

33 Dne 26. června 2002 společnost ATP o této skutečnosti informovala Skatteministeriet. Skatteministeriet rozhodnutím ze 7. října 2005 konstatovalo, že služby společnosti ATP týkající se vyplacení penzí představovaly služby související s platbami nebo převody osvobozené od DPH, ale nepoznalo osvobození od daně pro služby týkající se finančních příspěvků do penzijních systémů, s výjimkou služeb týkajících se přijímání a proplácení šeků. Landsskatteretten (vnitrostátní daňový soud) rozhodnutím ze dne 13. května 2009 rozhodnutí Skatteministeriet potvrdil.

34 Společnost ATP se proti potvrzujícímu rozhodnutí odvolala k Retten i Hillerød (soud v Hillerød), který vč. postoupil Østre Landsret.

35 Østre Landsret v bodě 1.2 předkládacího rozhodnutí uvedl, že služby, které Skatteministeriet a Landsskatteretten nepovažovaly za služby osvobozené od DPH, v zásadě sestávají z:

- „1. Registrace zaměstnavatelů, kteří odvádějí příspěvky na penzi na základě informací obdržených od těchto zaměstnavatelů.
2. Zakládání účtů v penzijním systému společnosti ATP pro zaměstnance (účastníka) na základě informací obdržených od zaměstnavatelů.
3. Poskytování prostědků pro odvádění finančních příspěvků do penzijních systémů zaměstnavateli, aby všechny příspěvky odvedené ve prospěch jejich zaměstnanců mohly být připsány na účet penzijního fondu u finanční instituce prostřednictvím (internetové) on-line služby nebo platební karty.
4. Přijímání a registrace oznámení zaměstnavatelů týkající se rozdělování celkové dosažené částky mezi jednotlivé zaměstnance (zejména výpočet a výběr sociálních příspěvků, které přímo vyplývají z finančních příspěvků do penzijních fondů).

5. Pípisování penzijních příspěvků na účty různých účastníků v penzijních systémech společnosti ATP, zejména stálé aktualizace účtů na základě poskytnutých finančních příspěvků a dosaženého výnosu.

6. Registrace chybějících finančních příspěvků.

7. Informování klientů penzijních fondů o příspěvcích zaplacených z titulu zřízení kapitálové penze.

8. Zasílání výpisů z účtů.“

36 Společnost ATP před Østre Landsret uvedla, že tato poskytování služeb musí být osvobozena od DPH:

– jakožto spravování zvláštních investičních fondů podle §l. 13 části B odst. 1 bodu 11 písm. f) zákona o DPH, který provádí §l. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice, nebo

– jakožto operace týkající se vkladových a běžných účtů, plateb a převodů podle písmena c) tohoto ustanovení, které provádí §l. 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice.

37 Skatteministeriet bylo toho názoru, že uvedené služby poskytované společností ATP nemohou být osvobozeny od DPH z důvodu, že penzijní fondy musí být odlišeny od zvláštních investičních fondů z následujících důvodů:

– penzijní fondy kombinují služby pojištění a spoření; důchody mohou mít formu doživotní renty, penze vyplacené jednorázově nebo v průběhu určitého počtu let; poskytují doplňkové pojištění, například pro případ smrti nebo pracovní neschopnosti;

– finanční příspěvky odvádějí zaměstnavatelé podle kolektivních smluv, a nikoliv zaměstnanci;

– cílem penzijního spoření je dosažení rovnováhy mezi příjmy pobíranými v aktivním věku a příjmy pobíranými v důchodovém věku, zatímco investování má obecně za cíl dosažení zisku;

– příspěvky do penzijních fondů jsou do určité výše odpočitatelné od zdanitelného příjmu na základě pravidel v oblasti daní z příjmů.

38 Za těchto podmínek se Østre Landsret rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být §l. 13 část B písm. d) bod 6 [šesté směrnice] vykládán v tom smyslu, že pojem, zvláštní investiční fondy, jak je vymezují členské státy zahrnuje takové penzijní fondy, jako jsou fondy dotčené v projednávané věci, které mají následující charakteristiky, pokud členský stát uznává instituce uvedené v bodě 2 předkládacího rozhodnutí [převzatém v bodech 19 až 24 tohoto rozsudku] za zvláštní investiční fondy:

výnos zaměstnance (účastníka) závisí na výnosu investic uskutečněných penzijním fondem;

b) zaměstnavatel není povinen odvádět doplňkové finanční příspěvky, aby účastníkovi zajistit konkrétní výnos;

c) penzijní fond investuje úspory kolektivně, podle zásady rozložení rizika;

d) většina finančních příspěvků odvedených do penzijního fondu vyplývá z kolektivních smluv mezi organizacemi zaměstnavatelů a odborovými organizacemi (sociálními partnery), které

zastupují různé zaměstnance a zaměstnavatele, a nikoliv z dohod sjednaných individuálně se zaměstnanci;

e) jednotlivý zaměstnanec se může rozhodnout, že bude do penzijního fondu odvádět doplňkové finanční příspěvky;

f) osoby samostatně výdělečně činné, zaměstnavatelé a manažeri se mohou rozhodnout, že budou platit příspěvky do penzijního fondu;

g) předem určená část penzijního spoření kolektivně sjednaného pro zaměstnance se použije pro výplatu doživotní renty;

h) náklady penzijního fondu nesou účastníci;

i) finanční příspěvky do penzijního fondu jsou podle vnitrostátní právní úpravy daně z příjmu do určité výše osvobozeny od daně;

j) finanční příspěvky do osobního penzijního spoření, zejména do spoření založeného u finanční instituce, jejíž prostředky mohou být investovány do zvláštního investičního fondu, jsou podle vnitrostátní právní úpravy daně z příjmu osvobozeny od daně ve stejném rozsahu, jako podle písmene i);

k) nároku na osvobození finančních příspěvků od daně uvedenému v písmeni i) odpovídá zdanění výplat účastníkem, a

l) úspory musí být v zásadě vyplaceny po dosažení věkové hranice pro odchod do důchodu?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku: musí být čl. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice vykládán v tom smyslu, že pojem „spravování“ zahrnuje takové služby, jako jsou služby dotčené v projednávané věci [viz bod 1.2 předkládacího rozhodnutí (bod 35 tohoto rozsudku)]?

3) Musí být takové služby, jako jsou služby dotčené v projednávané věci, jež se týkají příspěvků do penzijního fondu [viz bod 1.2 předkládacího rozhodnutí (bod 35 tohoto rozsudku)], považovány na základě čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice za jedinou službu, nebo za několik samostatných služeb, které je třeba posuzovat autonomně?

4) Musí být čl. 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice vykládán v tom smyslu, že se osvobození od DPH stanovené v tomto ustanovení pro operace týkající se plateb nebo převodů vztahuje i na takové služby týkající se finančních příspěvků do penzijního fondu, jako jsou služby dotčené v projednávané věci [viz bod 1.2 předkládacího rozhodnutí (bod 35 tohoto rozsudku)]?

5) V případě záporné odpovědi na čtvrtou otázku: musí být čl. 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice vykládán v tom smyslu, že se osvobození od DPH stanovené v tomto ustanovení pro operace týkající se vkladových a běžných účtů vztahuje i na takové služby týkající se finančních příspěvků do penzijního fondu, jako je služba dotčená v projednávané věci [viz bod 1.2 předkládacího rozhodnutí (bod 35 tohoto rozsudku)]?

K předložným otázkám

K první otázce týkající se pojmu „zvláštní investiční fondy“

39 Podstatou první otázky předkládacího soudu je, zda čl. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že takové penzijní fondy, jako jsou fondy dotčené ve věci v původním řízení, jež mají charakteristiky popsané v této otázce, spadají pod pojem

„zvláštní investiční fondy, jak je vymezují členské státy“ ve smyslu tohoto ustanovení.

40 Úvodem je třeba připomenout, že i když jsou osvobození od daní upravená zejména čl. 13 části B písm. d) bodem 6 šesté směrnice, podle ustálené judikatury jsou samostatnými pojmy unijního práva, které v zásadě musejí být definovány stejně, úelem čehož je zamezit rozdílnému používání režimu DPH mezi jednotlivými členskými státy, takže členské státy nemohou měnit jejich obsah. Tak tomu však nemůže být v případě, kdy jim zákonodárce svěřil pravomoc vymezit určité pojmy v rámci osvobození od daní (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. května 2006, *Abbey National*, C-169/04, Sb. rozh. s. I-4027, body 38 a 39; *JP Morgan Fleming*, body 19 a 20, jakož i ze dne 7. března 2013, *Wheels Common Investment Fund Trustees* a další, C-424/11, dále jen rozsudek „*Wheels*“, bod 16). Článek 13 části B písm. d) bod 6 šesté směrnice přitom členským státům přiznává pravomoc definovat pojem „zvláštní investiční fondy“ (viz rozsudek *Wheels*, bod 16).

41 Tato definiční pravomoc svěřená členským státům je nicméně omezena zákazem narušení pojmů osvobození od daní použitých unijním normotvůrcem (v tomto smyslu viz rozsudky *JP Morgan Fleming*, bod 21, a *Wheels*, bod 17). Členský stát zejména nemůže vybrat z těchto fondů kolektivního investování – aniž použije samotný pojem „zvláštní investiční fondy“ – ty fondy, na které se vztahuje osvobození, a ty, na které se nevztahuje. Uvedené ustanovení mu tedy dává pouze pravomoc vymezit ve svém vnitrostátním právu fondy, které odpovídají pojmu „zvláštní investiční fondy“ (v tomto smyslu viz rozsudky *JP Morgan Fleming*, body 41 až 43, a *Wheels*, bod 17).

42 Tato definiční pravomoc mimoto musí rovněž brát ohled na cíle sledované šestou směrnicí a na zásadu daňové neutrality, která je vlastní společnému systému DPH (v tomto smyslu viz rozsudky *JP Morgan Fleming*, body 22 a 43, a *Wheels*, bod 18).

43 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že cílem osvobození operací souvisejících se spravováním zvláštních investičních fondů od daní je zejména ulehčit investorům investování peněz do investičních fondů vyloučením nákladů tvořených DPH, a tedy zajištěním toho, že společný systém DPH bude daňově neutrální, co se týče výběru mezi přímým investováním do cenných papírů a investováním, prostřednictvím subjektů kolektivního investování (v tomto smyslu viz výše uvedené rozsudky *Abbey National*, bod 62; *JP Morgan Fleming*, bod 45; *Wheels*, bod 19, a rozsudek ze dne 7. března 2013, *GfBk*, C-275/11, bod 30).

44 Pokud jde konkrétně o zásadu daňové neutrality, tato zásada brání tomu, aby při vybírání DPH bylo s hospodářskými subjekty, které uskutečňují stejné operace, zacházeno rozdílně (v tomto smyslu viz výše uvedené rozsudky *Abbey National*, bod 56; *JP Morgan Fleming*, bod 29, a *Wheels*, bod 20).

45 Pro účely použití šesté směrnice je tudíž třeba určit, zda takové penzijní fondy, jako jsou dotčené fondy ve věci v původním řízení, jsou „zvláštními investičními fondy“ ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 6 této směrnice.

46 V tomto ohledu je třeba připomenout, že fondy, které jsou subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů ve smyslu směrnice 85/611, jsou zvláštními investičními fondy (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 19. července 2012, *Deutsche Bank*, C-44/11, body 31 a 32, a rozsudek *Wheels*, bod 23).

47 Za zvláštní investiční fondy musí být dále považovány fondy, které, aniž jsou subjekty kolektivního investování ve smyslu směrnice 85/611, mají stejné vlastnosti jako tyto subjekty, a provádějí tedy stejné operace nebo alespoň vykazují srovnatelné rysy, takže se nacházejí v konkurenčních vztazích (v tomto smyslu viz výše uvedené rozsudky *Abbey National*, body 53 až

56; JP Morgan Fleming, body 48 až 51, a Wheels, bod 24).

48 Jak uvedl generální advokát v bodě 51 svého stanoviska, je nesporné, že se na takové zaměstnanecké fondy, jako jsou fondy dotčené ve věci v původním řízení, směrnice 85/611 nevztahuje. Nicméně je třeba ověřit, zda jsou takové fondy srovnatelné se subjekty, na které se tato směrnice vztahuje a které se s nimi nacházejí v konkurenčních vztazích.

49 V tomto ohledu z čl. 1 odst. 2 směrnice 85/611 vyplývá, že se tato směrnice vztahuje na subjekty, jejichž výhradním předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti do převoditelných cenných papírů a které provozují svou činnost na základě zásady rozložení rizika a jejichž podílové jednotky jsou na žádost podílníků přímo nebo nepřímo odkoupeny nebo vyplaceny z aktiv těchto subjektů.

50 Jedná se o subjekty, ve kterých jsou sdruženy etné investice a jsou rozloženy na řadu cenných papírů, které mohou být efektivně spravovány s cílem optimalizace výsledku a ve kterých mohou být individuální investice relativně skromné. Tyto fondy spravují vlastní investice vlastním jménem a na vlastní účet, zatímco každý klient – investor vlastní podíl ve fondu, ale nikoliv investice fondu jako takového (výše uvedený rozsudek Deutsche Bank, bod 33).

51 Hlavním kritériem zvláštního investičního fondu je sdružování aktiv více oprávněných osob, jež umožňuje rozložit riziko, které tyto oprávněné osoby nesou, na portfolio cenných papírů. Podle údajů předkládajícího soudu tomu tak ve věci v původním řízení patrně je, jelikož druhý a třetí pilíř dánského penzijního systému je financován příjemci vyplácených penzí. Østre Landsret kromě toho v písmeni c) své první otázky uvádí, že dotčené prostředky jsou investovány na základě zásady rozložení rizik a v písmeni a) této otázky uvádí, že investiční riziko nesou účastníci.

52 V tomto ohledu je třeba rozlišovat mezi investičními fondy dotčenými ve věci v původním řízení a fondy dotčenými ve věci Wheels. Ve věci Wheels totiž členové nenesli riziko správy investičního fondu, ve kterém byla sdružena aktiva uvedeného systému, jelikož důchody byly předeem stanoveny v závislosti na délce pracovní kariéry u zaměstnavatele a výši platu, a příspěvky, které zaměstnavatel vkládal do systému důchodového zabezpečení, pro něj byly prostředkem, jak splnit zákonné povinnosti vůči zaměstnancům (viz rozsudek Wheels, body 27 až 29). Naproti tomu, jak bylo připomenuto v bodě 51 tohoto rozsudku, systémy dotčené ve věci v původním řízení jsou financovány příjemci vyplácených důchodů a právě oni nesou investiční riziko.

53 Pokud jde o určení toho, zda je subjekt zvláštním investičním fondem, je irelevantní, že příspěvky jsou placeny zaměstnavatelem. Zaměstnavatel totiž může být povinen odvádět penzijnímu fondu částky odpovídající příspěvkům zaměstnanců. Realizace takovýchto kroků nemá vliv na skutečnost, že příspěvky jsou placeny jménem účastníků z prostředků, které musí být považovány za prostředky, které jim náleží z důvodu jejich práce a že účastníci nesou riziko takto uskutečňovaných investic. Østre Landsret v tomto ohledu v písmeni b) své první otázky uvádí, že zaměstnavatel není povinen odvádět doplňkové platby s cílem zajistit účastníkům konkrétní výnos.

54 Okolnost, že výše příspěvků do penzijního fondu vyplývá z kolektivních smluv mezi organizacemi zaměstnavatelů a odborovými organizacemi, je rovněž irelevantní. Tento poznatek nemění nic na skutečnosti, že příspěvek je placen pracovníkem, či alespoň jeho jménem a na jeho účet, že těží z výnosu investic a zároveň nese rizika. Rovněž je nevýznamné, že pracovníci mají možnost odvádět doplňkové příspěvky, nebo že se jiné osoby mohou podílet na penzijním fondu prostřednictvím plánů individuálního důchodového spoření.

55 Prováděcí pravidla, podle kterých se účastníkům vyplácí plnění z úspor po dosažení věku pro odchod do důchodu – ať již ve formě jednorázové částky nebo renty – navíc nezpochybují hlavní znaky úspor investovaných v penzijních fondech. Jedná se totiž o rozdíl mezi metodami finanční kalkulace tohoto plnění a – jak uvedl generální advokát v bodě 59 svého stanoviska – přechody mezi různými alternativami jsou možné na základě pouhé finanční transakce.

56 Rovněž, na rozdíl od toho co tvrdí dánská vláda, skutečnost, že příspěvky mohou být odpóteny od zdanitelného příjmu z titulu daně z příjmu, nemá vliv na to, zda jsou činnosti penzijního fondu osvobozeny od DPH či nikoliv. Vnitrostátní právní úprava v oblasti daně z příjmu totiž nemůže zpochybnit jednotnou povahu osvobození od daně stanovených unijními pravidly v oblasti DPH.

57 Konečně, doplnění prvku pojištění nezpochybňuje základní charakteristiky příspěvků do penzijních fondů, pokud je tento prvek akcesorický.

58 Soudní dvůr již totiž v tomto ohledu rozhodl, že o jediné plnění jde zejména tehdy, je-li nutno jedno dílčí plnění považovat za hlavní, zatímco jiné dílčí plnění je nutno považovat za vedlejší, sdílející daňový osud hlavního plnění (viz výše uvedený rozsudek Deutsche Bank, bod 19 a citovaná judikatura). Tak je tomu i tehdy, když dvě nebo více dílčích plnění nebo úkonů poskytnutých osobou povinnou k dani jsou tak těsně spojena, že objektivně tvoří jediné nerozdlitelné hospodářské plnění, jehož rozdělení by bylo umělé (viz výše uvedený rozsudek Deutsche Bank, bod 21 a citovaná judikatura).

59 S ohledem na všechny uvedené úvahy je třeba odpovědět na první otázku tak, že čl. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že se toto ustanovení může vztahovat na takové penzijní fondy, jako jsou fondy dotčené v původním řízení, pokud jsou financovány příjemci vyplácených penzí, úspory jsou investovány na základě zásady rozložení rizik a investiční riziko nesou účastníci. V tomto ohledu je irelevantní, že příspěvky jsou odváděny zaměstnavatelem, že jejich výše vyplývá z kolektivních smluv mezi organizacemi zaměstnavatelů a odborovými organizacemi, že finanční podmínky návratnosti úspor jsou diverzifikovány, že příspěvky jsou odpótitelné podle pravidel použitelných na daně z příjmu, nebo že je možné k nim doplnit akcesorický prvek pojištění.

Ke druhé otázce týkající se pojmu „spravování zvláštních investičních fondů“

60 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „spravování zvláštních investičních fondů“ uvedený v tomto ustanovení vztahuje na takové poskytování služeb, jako je poskytování, které je dotčeno ve věci v původním řízení.

61 Vzhledem k tomu, že čl. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice neobsahuje definici pojmu „spravování zvláštních investičních fondů“, toto ustanovení musí být vykládáno ve svém kontextu a ve světle cíle i systematiky šesté směrnice, přičemž zvláštní zřetel musí být brán na *ratio legis* osvobození jím stanoveného (viz výše uvedený rozsudek Abbey National, bod 59).

62 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že – jak již bylo připomenuto v bodě 43 tohoto rozsudku – cílem osvobození operací souvisejících se spravováním zvláštních investičních fondů od daně je zejména ulehčit investorům investování peněz do cenných papírů prostřednictvím investičních fondů.

63 Zadruhé, znění článku 13 část B písm. d) bodu 6 šesté směrnice v zásadě nevylučuje, aby se spravování zvláštních investičních fondů skládalo z různých odlišných služeb, které mohou

spadat pod pojem „spravování zvláštních investičních fondů“ podle tohoto ustanovení a na které se může vztahovat osvobození od daně podle tohoto ustanovení, i když jsou poskytovány externím správcem (viz výše uvedené rozsudky Abbey National, bod 67, a GfBk, bod 28).

64 Zatřetí, ze zásady daňové neutrality vyplývá, že subjekty musí mít možnost zvolit způsob organizace, který jim z ryze hospodářského hlediska nejlépe vyhovuje, aniž by podstupovaly riziko vyloučení svých plnění z osvobození od daně podle čl. 13 části B písm. d) bodu 6 šesté směrnice (viz výše uvedené rozsudky Abbey National, bod 68, a GfBk, bod 31).

65 Začtvrté, Soudní dvůr uvedl, že operace, kterých se týká toto osvobození od daně, jsou operacemi, které jsou specifické pro činnost subjektů kolektivního investování (viz výše uvedený rozsudek Abbey National, bod 63). Pokud jde konkrétně o služby spravování poskytované externím správcem, Soudní dvůr rozhodl, že tyto operace musejí tvořit samostatnou skupinu posuzovanou jako celek a být specifickými a podstatnými součástmi spravování zvláštních investičních fondů (v tomto smyslu viz výše uvedené rozsudky Abbey National, body 70 až 72, a GfBk, bod 21).

66 Kromě činností spravování investic jsou specifickými činnostmi subjektů kolektivního investování takové administrativní činnosti samotných subjektů kolektivního investování, jako jsou činnosti uvedené v příloze II směrnice 85/611 pod nadpisem „administrativní činnosti“ (viz výše uvedený rozsudek Abbey National, bod 64, a GfBk, bod 22).

67 Skutečnost, že tato plnění nejsou uvedena v příloze II směrnice 85/611, nicméně není překážkou jejich zařazení do kategorie specifických služeb spadajících do činností „spravování zvláštního investičního fondu“ ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 6 šesté směrnice, neboť čl. 5 odst. 2 směrnice 85/611 zdůrazňuje, že seznam uvedené přílohy „není vyčerpávající“ (výše uvedený rozsudek GfBk, bod 25).

68 Soudní dvůr tudíž rozhodl, že taková plnění, jako je výpočet výše zisku a hodnoty podílových jednotek nebo akcií fondu, hodnocení aktiv, účetnictví, práva prohlášení pro distribuci zisku, poskytování informací a dokumentace pro pravidelné úty a pro daňová přiznání, statistiky a DPH, jakož i práva ziskových prognóz, spadají pod pojem „spravování“ zvláštních investičních fondů ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 6 šesté směrnice (viz výše uvedený rozsudek GfBk, bod 27).

69 Skutečnost, že plnění poskytovaná třetí osobou nepřínáší změnu právního a finančního postavení fondu, rovněž nebrání tomu, aby spadaly pod pojem „spravování“ zvláštního investičního fondu ve smyslu tohoto ustanovení (výše uvedený rozsudek GfBk, bod 26).

70 Plnění, jejichž osvobození od daně je zpochybováno ve věci v původním řízení, jsou popsána v bodě 35 tohoto rozsudku. *Prima facie* se jeví, že některá z těchto plnění nemají ryze technickou povahu, ale že materializují nároky účastníků v rámci penzijního fondu prostřednictvím vytvoření útet v systému penzijních fondů a připsání odvedených příspěvků na tyto úty. Tyto operace připsání na úty účastníků patří mají za účinek, že pohledávka, kterou pracovník v tomto ohledu má vůči svému zaměstnavateli, se transformuje na pohledávku vůči penzijnímu fondu.

71 Za těchto okolností jsou takové operace spočívající v připsání na účet zásadní pro spravování zvláštních investičních fondů.

72 Zásada daňové neutrality tento závěr potvrzuje. Podívat DPH tato plnění, pokud jsou poskytována třetí osobou, by totiž zvýhodňovalo penzijní fondy, které se rozhodly, že budou samy registrovat příspěvky poskytnuté účastníky ve srovnání s investičními fondy, které se rozhodly pro

využití těchto osob, aťkoliv subdodavatelské zajištění těchto plnění by mohlo přinést výhody, pokud jde o efektivitu, ve prospěch penzijních fondů a v důsledku toho jejich účastníků (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek GfBk, bod 31).

73 Pokud jde o jiné služby uvedené v bodě 35 tohoto rozsudku, jeví se, že se v zásadě jedná o služby v oblasti účetnictví a informatiky související s úřady, které jsou uvedeny v příloze II směrnice 85/611.

74 Pokud jde o taková plnění, jako jsou plnění dotčená ve věci v původním řízení, *prima facie* se jeví jako zásadní, aby, ten, kdo vede úřady účastníků, zpracovával nezbytné informace poskytnuté zaměstnavateli nebo označil nedostatečné případy. Navíc podle všeho ten, kdo vede úřady, má nejlepší předpoklady k tomu, aby určil částky, které ještě musí být zaměstnavateli odvedeny do penzijních fondů, nebo aby zasílal výpisy z účtů.

75 Předkládající soud, jenž má všechny poznatky, které mu umožní analyzovat každou z operací dotčených v původním řízení, nicméně musí posoudit, zda tato plnění spadají pod pojem „spravování zvláštních investičních fondů“ ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 6 šesté směrnice, jak jej vykládá tento rozsudek.

76 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba odpovědět na druhou otázku tak, že čl. 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „spravování zvláštních investičních fondů“ ve smyslu tohoto ustanovení vztahuje na poskytování služeb, kterými subjekt realizuje nároky účastníků vůči penzijnímu fondu a popisuje odvedené případy na jejich úřady v penzijním systému. Tento pojem se vztahuje rovněž na takové služby v oblasti účetnictví a informatiky týkající se účtů, jako jsou služby uvedené v příloze II směrnice 85/611.

Ke třetí a čtvrté otázce, které se týkají operací souvisejících zejména s platbami a převody

77 Podstatou třetí a čtvrté otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že se osvobození od DPH stanovené v tomto ustanovení pro operace týkající se plateb nebo převodů vztahuje i na takové služby týkající se finančních případů do penzijního fondu, jako jsou služby dotčené v původním řízení a zda takové služby musí být považovány za jedinou službu nebo za soubor samostatných služeb, které musejí být posuzovány autonomně.

78 Je třeba připomenout, že operace osvobozené od daně na základě čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice jsou vymezeny v závislosti na povaze poskytovaných služeb, a nikoliv v závislosti na poskytovateli nebo příjemci služby (viz výše uvedený rozsudek SDC, body 32 a 56, jakož i rozsudek ze dne 28. října 2010, Axa UK, C-175/09, Sb. rozh. s. 10701, bod 26). Osvobození od daně tedy nepodléhá podmínce, aby operace byly uskutečňovány určitým typem zařízení nebo právnické osoby, jestliže dotčené operace spadají do oblasti finančních operací (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek SDC, bod 38, a Axa UK, bod 26).

79 Soudní dvůr rozhodl, že převod je operací spočívající v provedení příkazu k převodu určité peněžní částky z jednoho bankovního účtu na jiný. Vyznačuje se zejména tím, že je spojen se změnou právní a finanční situace mezi osobou zadávající příkaz a příjemcem a dále mezi těmito stranami a jejich příslušnými bankami, jakož i v některých případech mezi bankami. Kromě toho operací, která vede k této změně, je pouze převod prostředků mezi úřady, a to nezávisle na jeho důvodu (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek SDC, bod 53, a rozsudek ze dne 28. července 2011, Nordea Pankki Suomi, C-350/10, Sb. rozh. s. I-7359, bod 25).

80 Tento výklad nepředjímá podrobnosti provedení převodů, jelikož převody mohou být uskutečňovány prostřednictvím záznamů na účtech. Tak tomu bude v případě převodů mezi

zákazníky stejné banky nebo mezi úřty stejné osoby, která je zároveň příkazcem a příjemcem. Společnost ATP při jednání uvedla, že i když převod z běžného účtu na spořicí účet téhož majitele nemění výši pohledávky, podmínky pohledávky vůči bance se naproti tomu změní. Převod mezi dvěma úřty patřícími témuž majiteli bude uskutečnen na základě záznamu na účtech, a od tohoto převodu budou na pohledávku použitelné nové podmínky.

81 Takové operace, bez ohledu na to, zda se uskutečnily prostřednictvím převodu doprovázeného převedením prostředků nebo záznamu na účtech, jsou službami, na které se vztahuje osvobození od daní stanovené v § 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice.

82 Jak bylo uvedeno v bodě 70 tohoto rozsudku, některá z těchto plnění, jejichž osvobození od daní je ve věci v povodním řízení zpochybováno, nemají ryze technickou povahu, ale patří ztřesuj nároky účastníků vůči penzijním fondům tím, že pohledávku, kterou pracovník má vůči svému zaměstnavateli, se transformuje na pohledávku vůči penzijnímu fondu, do kterého náleží.

83 Je však na předkládajícím soudu, který disponuje všemi poznatky pro analýzu dotčených operací, aby posoudil, zda tyto služby jsou službami, na které se vztahuje osvobození od daní stanovené v § 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice, jak je vykládá tento rozsudek.

84 Předkládajícímu soudu rovněž přísluší, aby na základě judikatury citované v bodě 58 tohoto rozsudku posoudil, zda jsou ostatní služby natolik těsně spojeny s operacemi přepisování na účty účastníků, že objektivně tvoří jediné nedílitelné hospodářské plnění, jehož rozdělení by bylo umělé.

85 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba na třetí a čtvrtou otázku odpovědět tak, že § 13 část B písm. d) bod 3 musí být vykládán v tom smyslu, že se osvobození od daní stanovené v tomto ustanovení, týkající se operací souvisejících s platbami a převody uplatní na poskytování služeb, kterými subjekt realizuje nároky účastníků vůči penzijním fondům vytvořením účtu těchto účastníků v penzijním systému a přepisováním příspěvků uvedených účastníků na jejich účet, jakož i na operace, které jsou k těmto službám akcesorické nebo které spolu s nimi tvoří jediné hospodářské plnění.

86 S ohledem na odpověď na třetí a čtvrtou otázku není namístě odpovídat na pátou otázku.

K nákladům řízení

87 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

1) Článek 13 části B písm. d) bod 6 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní musí být vykládán v tom smyslu, že se toto ustanovení může vztahovat na takové penzijní fondy, jako jsou fondy dotčené v povodním řízení, pokud jsou financovány příjemci vyplácených penzí, úspory jsou investovány na základě zásady rozložení rizik a investiční riziko nesou účastníci. V tomto ohledu je irrelevantní, že příspěvky jsou odváděny zaměstnavatelem, že jejich výše vyplývá z kolektivních smluv mezi organizacemi zaměstnavatelů a odborovými organizacemi, že finanční podmínky návratnosti úspor jsou diverzifikovány, že příspěvky jsou odpočitatelné podle pravidel použitelných na daní z příjmů, nebo že je možné k nim doplnit akcesorický prvek pojištění.

2) Článek 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice 77/388 musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „spravování zvláštních investičních fondů“ ve smyslu tohoto ustanovení, vztahuje na poskytování služeb, kterými subjekt realizuje nároky účastníků veřejného penzijního fondu a popisuje odvedené příspěvky na jejich úty v penzijním systému. Tento pojem se vztahuje rovněž na takové služby v oblasti účetnictví a informatiky týkající se účtů, jako jsou služby uvedené v příloze II směrnice Rady 85/611/ES ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve znění směrnic Evropského parlamentu a Rady 2001/107/ES a 2001/108/ES ze dne 21. ledna 2002.

3) Článek 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice 77/388 musí být vykládán v tom smyslu, že se osvobození od daní z přidané hodnoty stanovené v tomto ustanovení, týkající se operací souvisejících s platbami a převody uplatní na poskytování služeb, kterými subjekt realizuje nároky účastníků veřejného penzijního fondu vytvořením účtů těchto účastníků v penzijním systému a popisováním příspěvků uvedených účastníků na jejich účet, jakož i na operace, které jsou k těmto službám akcesorické nebo které spolu s nimi tvoří jediné hospodářské plnění.

Podpisy.

* Jednací jazyk: dánština.